Ч. 147. Четвер 3 (16) липня 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Недуга Папи. — Непевнє положенє на Всході).

Др. Резек розмавляючи з одним з віденьских редакторів, висказав ся о уложеню будучої ситуациї дуже надійно. Сказав, що з Президентом кабінету д-ром Кербером лучить его щира приязнь і що разом з ним буде спільно працювати над тим, аби зробити парлямент способним до праці. Дальше підносив надію, що угода між Чехами а Німцями не лише може здійснити ся, але рішучо прийде до неї, бо визначнійші парляментаристи бажають того для добра держави, а коли між ними прийде до порозуміня, тоді радикали, ні з правої ні з лівої сторони не будуть мати ніякого значіня. Мусить ся між обома народами, що мешкають в Чехії, промостити дорогу до порозуміня. Др. Резек гадає, що до такого порозуміня прийде вскорі, так що парлямент в осени буде міг імити ся спокійної праці. — Др. Резек повертає в середу до Відня, а відтак виїде в довшу подорож. — Виборчий комітет вірноконституцийної великої посілости в Чехії, ухвалив не приступати поки-що до німецкої ради національної для Чехії, як довго не вияснить ся цілий ряд питань в справах стану посіданя. Комітет заявив, що німецким сторонництвам, отже і християньско-социяльним має бути позволене приступлене до національної раду. Ґрупа Шенерера ухвалила виповісти війну сполученим сторонництвам німецким.

Стан недуги сьв. Отця єсть дуже грізний і лікарі стратили вже всяку надію. Папа утратив сьвідомість і лиш від часу до часу ум его проясняє ся. Др. Ляппоні повідомив двох других лікарів, що Папа перевів ніч неспокійно, однако сонність єсть менша і що помимо просьб Папа не хотів приймити їди. Папа сам сказав вчера лікарям, що чує ся дуже ослабленим. Житє Папи поволи гасне. На вечер було заповіджене консилюм, котре потвердило безвихідний стан недуги. В Римі панував вчера перед Ватиканом великий рух, площа сьв. Петра була цілу ніч дуже оживлена. Всі каварні і гостинниці були переповнені. В Ватикані всі вікна були осьвітлені. О годині 4-ій рано прибув до Ватикану бар. Каміллльо Печі, котрого Папа велів прикликати до себе. Папа перевів ніч дуже неспокійно і др. Ляппоні три рази задавав єму камфори і кокаїни. — Tribuna доносить, що кардинал Орелія зарядив, аби в хвили небезпечности було всьо в Ватикані готове, щоби его і кардиналів Ванутеліого, Ґоттіого і Маккіого сейчас покликати. Сейчас по смерти Папи кардинали Ґотті і Маккі отворять завіщане, яке находить ся в комнаті Папи і опечатають мешканє. Дальше зарядив Орелія, аби були приготовлені комнати для кардиналів, котрі будуть мешкати в Ватикані 9 днів.

Положенє на азийскім Всході що раз поважнійше і кождої хвилі може там розгоріти ся ще сильнійше як внаслідок послідних народних розрухів. Причину до поважних заколотів можуть дати як Хіни так і суперечности між інтересованими на Всході державами. Нарід в Хінах зраджує чим раз більше невдоволенє з порядків, які витворили ся на підставі условий, подиктованих Хінам перед трема роками державами, котрі там заводили лад. Нарід бурить ся і посольства в Пекині вже приготовляють ся на новий напад. Ще поважнійші суперечности істнують між Росиєю а Японом, з котрим держить Анґлія. Росия не лише не відкликує своїх войск і своїх урядників з Манджуриї, але противно скріпляє ще свої позициї. Крім того хотіла би Росия придбати для себе Корею, котру Япан хоче мати під своїм впливом і використовувати єї для своєї торговлї і промислу. Коли Росия не уступить, то зріст російских впливів у всхідній Азиї мусить хиба скінчити ся війною між Росиєю а Японом. Росия висилає що раз нові полки і бриґади над ріку Амур і нині має в Азиї вже стотисячну армію готову до бою. Не без значеня єсть і то, що тепер обїздить ті сторони російский міністер війни Куропаткин. В порті Артура відбув він тайну нараду з всіми висшими урядниками російскими з Манджуриї, північних Хін і Кореї. На нараду приїхали також російскі посли з Пекину і Сеулю разом зі своїми аташе війсковими. Супротив тих фактів японьска праса

Дещо з житя Папи Льва XIII.

Папа Лев XIII привик був до дуже строгого і дуже простого способу житя, але в послідних роках став був дуже занепадати на здоровлю і силах і длятого лікарі порадили єму змінити зовсім давний спосіб житя, головно же більше спочивати і ліпше відживляти ся. Давнійшими часами вставав Папа вже о 4 год. рано і ішов до своєї придворної каплиці правити службу Божу; в послідних роках вставав аж о 6 год. Точно о тій годині являв ся в его спальни служащий і ждав на его прикази. Спальня Папи єсть мала, жовто тапетована комната, в котрій в однім куті поза заналісою стояла скромна постіль, коло неї в головах малий столичок з розпятим Христом а в ногах крісло. То була й вся обстава комнати. Підчас коли Папа убирав ся, прилагоджувано в малій приватній каплици вівтар до служби Божої і скоро Папа убрав ся, ішов правити службу Божу, на котрій були лиш его особисті слуги. Коли Папа не міг сам правити, то правив єї его придворний капелян. Два рази в тиждень, в четвер і в неділю правив Папа службу Божу в другій каплици, де у великім вівтари знаходить ся прекрасний і дорогоцінний образ маляря Романеллї, представляючий Рождество Христове, а перед котрим горіло 6 великих сьвічок воскових. На се богослуженє вільно було приходити деяким приватним особам, що мали у Папи особлившу ласку. Хто хотів прийти, мусів наперед о то просити. В послідних часах не міг вже Папа виходити без великого труду по ступенях до престола і длятого мусїло его двох слуг піддержувати.

По службі Божій споживав Папа снїданок: білу каву і булку до того. Підчас снїданя відчитував Папа листи і телеґрами та казав секретареви читати собі ґазети. О 8 год. приходили урядники палати складати Папі свої звіти, але не всі приходили що дня, лиш кождий з них мав визначений день для себе. Опісля працював вже Папа сам один. Коли треба було виготовити енцикліку або якесь иньше важне письмо політичне, то Папа укладав его дуже старанно. Насамперед прочитував все, що може вже давнійше в дотичній справі писав, а відтак списував свої гадки на великім листі паперу. Коли так приготовив собі материял, то зачинав его обрабляти і писав реченє за реченєм на малесеньких карточках, котрі відтак означав числами. Написавши, складав карточки в шуфляді в столичку і замикав єї, а ключик від неї носив завсїгди при собі. Коли опісля прийшла пора, щоби написати дотичну грамоту, то Папа кликав одного із своїх секретарів, до котрого мав найбільше довіре, відчитував єму свою вирібку з карточок, поправляв єї і диктував відтак по італіяньски та знов поправляв, аж уважав, що дотична грамота така, як повинна бути і наконець давав єї до переписаня котромусь із секретарів, котрий мав дуже добрий стиль. Опісля поправляв ще раз і остаточно перекладав на латиньску мову, котру знає знаменито.

О 10 год. розпочинали ся авдиенциї. Авдиенцийна саля єсть оббита червоним дамастом, на котрім повишиваний папский герб. Той червоний дамаст єсть майже у всіх сьвітлицях Ватикану і походить, здаєсь, ще з часів Григория XVI (1831—1846). Образи не украшають стін авдиенцийної салі, як і взагалі в ній дуже маленько меблів — стоїть лиш трон для Папи і великий стіл вкритий всілякими паперами, тілько й всего. Підчас авдиенциий бував в сусїдних комнатах великий рух: найвисші достойники духовні і урядники в ріжнобарвних одягах і уніформах, швайцари стоячі на сторожи і ґвардисти вибирані із шляхти представляли живописний образ.

Церемонія принятя кардиналів бувала така сама як і при принятю послів держав християньских. Кардинал з капелюхом в руці входив до салї ді Константіно, в котрій стоять швайцари на варті, а за ним ішов его слуга, котрий ніс за ним акти завинені в червоне сукно. Зараз при дверех витав кардинала папский слуга глубоким поклоном і відбирав відтак від кардинальского слуги его акти та ідучи поперед, вів кардинала до третої передної комнати. Тут стояв знову слуга і вводив кардинала до комнати, що припирала до тої, в

промавляє дуже воєвничо і домагає ся мобілїзациї армії і фльоти. Японьске правительство сповнило вже вчасти то жадане праси: дві японьскі ескадри мають відплисти до заливу Печілї. — В порозуміню з Анґлїєю мало японьске правительство вислати до Петербурга рішучу ноту з жаданєм, аби Росия уступила з Манджуриї, бо в противнім случаю Япан і Анґлїя мусїли би поробити кроки в цїли обезпеченя своїх інтересів в тім краю. Відповідь на ту ноту ще не надійшла.

Новинки.

Львів дня 15 го липня 1903.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрей Потоцкий удав ся передвчера по полудни на державнім кораблі в долину Висли. По дорозї, понизше Кракова, розпитував всюди о розміри нещастя і звиджував залиті села. Доїхав аж до Щуцина і оглянув цїлий простір повени. Звідтам удав ся до Тарнова, а з Тарнова до Освицима, де повінь наробила також великої шкоди. В подорожи супроводжає п. Намістника его жена.

— **Є. Е. п. Президент вншого суду краєвого** др. Тхоржницкий новернув до Львова і обійми в урядоване.

— **Іменованя.** Дирекция почт і телеграфів іменувала почтмайстрами: в Комарівцї експедиентку Павл. Майксмерову з Козової, в Холові Генр. Бахмана, в Підбужи Йос. Чирмяньского експедиента з Завадки коло Калуша, в Устечку Ром. Пендрацкого експедиента з Баворова. Дальше надала посади експедиентів: в Конюшкові експедиторови Йос. Ізиньскому, в Романівцї ем. ц. і к. капітанови Ант. Білекови, в Камінцї вел. на двірци начальникови стациї Фр. Пайончковскому, в Лабовій Ан. Шелигевич, в Соколівцї коло Бібрки Йос. Гофсасови, в Васильківцях учителеви Фр. Доманьскому, в Кривім на двірци нач. стациї Ант. Никосевичеви, в Мощаници Ем. Левицкому, в Цїнявій Теодозиї Пецевич, в Зимноводї-Руднї на двірци нач. стациї Людв. Ляховичеви, в Ольшанах Мих. Жеребецкій, в Пшківцях на двірци нач. стациї Йос. Закроцкому. в Кошилівцях експедиентції Ал. Коц, в Барвінку експедиторови Анат. Прислопскому, в Турім Онуф. Кинахови, в Висоцку вижнім Павл. Костшевскій, в Гійчи експедиентови Едв. Топольницкому, в Лїшній Евг. Кроненфельд, в Полянцї Ад. Суровецкій, в Оглядові Людв. Маєвскому, в Шманьківчиках на двірци нач. стациї Роб. Пляньови, в Стратинї експедиентови Гр. Манастирскому, в Моршинї Ванді Ладосьовій, в Прусах Стеф. Ачкевичевій. — Міністерство торговлї іменувало почтових офицялів: Йос. Фертнера в Кракові, Йос. Лїщиньского у Львові, Ад Млодзяновского і Кар. Кеніха в Кракові старшими офицялами почтовими.

— **Несовістні війти.** Ц. к. Намістництво в порозуміню з красвим Видїлом зложило з уряду начальника громади Бережанки, пов. борщівского, війта Михайла Бучка, позаяк віддає ся налоговому піяньству і від р. 1898 не складав з громадских гроший рахунків; Магія Даньчука, війта Пониквы, повіта брідского, за шахрайство з громадскими грішми на будову школи, і Василя Маланюка, війта з Бучки, пов. золочівского, за численні надужитя та дїлане на шкоду громади.

— **Іспит зрілости** в учит. семинариї мужескій у Львові здали отсї екстерністи: К. Демский, К. Стернюк, Бол. Кушнїренко і Мих. Лотоцкий. Шість екстерністів одержали поправку. Прочі перепали, або відступили від іспитів.

— **Золотий ювілей іспиту зрілости.** Сими днями обходили б. ученики доминиканьскої ґімназиї у Львові 50-ті роковини зложення іспиту зрілости. З трийцятьох кількох тодїшних товаришів, з котрих ще 13 жиє, взяло участь в тім торжестві сїмох, а то: Ів. Чарнецкий, начальник філїї крак. тов. обезп. в Скалатї, Павло Свитальский, ем. радник намістництва, Теод. Білиньский, ем. урядник тов. кредит. земского, о. Ант. Гойдан гр. к. парох в Зборі коло Калуша, Алекс. Домбчаньский, урядник тов. кредитового, Йос. Топольницкий, ем. поборець податковий і Мат. Куровский емерит. директор ґімн в Бережанах. Телеґрами надїслали: др. Леваковский з Раперсвілю, Юл. Папара з Карльсбаду і Вал. Чміль з Кракова. Участники були на богослуженю в костелї оо. Єзуїтів, яко в давнім шкільнім, відтак давали ся фотоґрафувати і з'їли спільний обід, в часї котрого пригадували собі давних товаришів і свої молоді лїта.

— **Обманьство з грішми** приняло такі розміри, що австро-угорский банк єсть приневолений помимо величезних коштів в слїдуючім роцї заступити десятикороневі банкноти зовсїм новими. Півурядовий комунїкат перестерігає також перед иншим таким обманьством. Як звістно, окрім золотих 10- і 20-коронівок курсують від давна золоті 8-ґульденівки. призначені до митових виплат, і тому курсують головно за границею. Отже — каже комунїкат — від кількох місяцїв проявляє ся змагане викупляти значну скількість 8-ґульденівок і спроваджувати їх до Галичини та Буковини, де пускають їх між несвідомих замісць золотих 20-коронівок. Подібне обманьство веде ся із старими срібними чвертьґульденами (по 25 кр.). котрі подобають дуже на корони.

— **Нещастні пригоди.** В рiцї Бистрици під Станиславовом утопили ся сего місяця три особи. Дня 1 с. м. утопив ся 5-лїтний син зелїзничого робітника Василя Венцля; дня 4 с. м. утопив ся 23-лїтний челядник кравецкий Венямин Лякріц, а дня 8 с. м. зелїзничий палач 21-лїтний Гумберт. — Хлопцї збираючи малини в лїсї на Погулянцї під Львовом, побачили високо на дереві тїло висїльника. Небавом прибула з міста комісия полїцийна, але не могла провірити, як називає ся самоубийник. При нїм найдено калитку з 20·40 К і хустину значену буквами „М. К.“

— **Паперові зуби.** Один з найновійших винаходів в области дентистики суть паперові зуби. Они з деяких взглядів перевисшають зуби зроблені з порцеляни або з якої хемічної маси. Суть дуже дешеві, не ломлять ся, бо не шкодить їм зимно нї горячо, анї слина.

— **Помер** Іларий Грабович, писатель і учитель в нїмецкій ґімназиї у Львові, дня 11 с. м. в 48-ім роцї житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Перевіз худоби з Галичини і Буковини до Віднґя. З днем 1 липня 1903 входить в житє додаток II до тарифи часть II з 1 січня 1901 для перевозу худоби з Галичини і

котрій Папа принимав. Тут чекав він, аж прийшла на него черга станути перед сьв. Отцем.

Такий був церемонїял принятя поодиноких людий за Папи Льва XIII. На загальних авдиенциях, о котрі старали ся громадно всї чужинцї, що перебували в Римі, католики і люди инших віроісповідань, клякали всї присутні великим півколесом а Папа входив, благословив всїх і відтак ішов від одного до другого, та з кождим промовив кілька слів, а присутні цїлували его в руки.

Коли авдиенциї скінчили ся, то роблено приготовленя до проходу в прекрасних ватиканьских городах. Сторожа робила шпалїр, в дверех показувала ся папска носилка, а побіч неї ішла служба в червоних унїформах. На кріслї лежали вже приготовлені папский капелюх, его червоний плащ та паличка. Дзвінок давав знати. На хвильку робила ся глубока тишина, а в дверех показував ся Папа. Служба, ґвардия і всї присутні приклякали на одно колїно. Папа повів довкола, поблагословив всїх, промовив до декого кілька слів і сїв на носилку; служба підняла єї, кільканайцять вояків станули по єї боках і малий похід рушив до города. Прийшовши до города, Папа злазив з носилки і через кілька хвиль проходжував ся по городї, приглядав ся деяким рідким цьвітам та розмавляв зі старшим городником. Прохід розпочинав ся звичайно о 12 год. а відтак вертав Папа назад до палати і принимав на авдиенциї епіскопів, що приїзджали з ріжних сторін сьвіта.

О 2 год. з полудня був обід. Давнїйше їв Папа дуже скромненько і більше пісно, аж від коли став нездужати, лїкарі порадили єму лїпше вiджевляти ся; отже звичайно їв на обід таріль росолу з розбитим жовтком, кусник мяса, звичайно печену курку, рідко коли кусник риби, та якусь мучну страву і овочі а до того попивав чарочку старого вина Бордо, але й з того всего їв дуже мало. По обідї спочивав Папа звичайно до 4 год.

Одинокою розривкою, на яку Папа собі позваляв, то була гра в шахи. Папа любив дуже грати в шахи і грав знаменито та лиш дуже рідко коли програв якусь партию. Більше як через 30 лїт був его противником на шахівници один сьвященик в Римі, о. Джієтта (Gietta). По грі в шахи слїдувала знов робота. Папа приймав кардиналів, котрі приносили єму всїлякі акти до підпису і удїляв знову авдиенциї. Аж коли вся робота покінчила ся, читав Папа знову ґазети, або казав собі їх читати.

Точно о 9 год. слїдувала вечеря, на котру подавано Папі два яйця на мягко, кусник печенї і чарку самбаї (по італїяньски zambaglione=цамбальоне, теплої мішанини з розбитого на піну білка, шампана, трошки руму або мараскіну). Але нераз, коли вже всї у Ватиканї полягали були спочивати, Папа все ще працював, а сьвітло в однім вікнї Ватикану серед пізної ночи давало жителям Риму знати, що Лев XIII. ще не спить, ще працює. Лїкарі були тому дуже противні і дораджували, щоби Папа конче змінив свій спосіб житя. Коли перед кількома роками Лев XIII. був занедужав, завізвано специялїста з Больонїї, а той старав ся наклонити Папу, щоби він обмежив час своєї роботи і не удїляв авдиенций. На то Лев XIII. усьміхнув ся і відповів єму: „Таже ви хочете тим сказати, що папский престол опорожнений. Хто на моїм місци, мусить управляти, аж доки смерть єму не закаже. Ба, коби то я бодай міг зречи ся престола! Але хто раз єсть папою, мусить ним бути аж до смерти!“

1)

Конкляве і вибір Папи.

В перших трох століттях по Хр. був такий звичай, що Папу вибирало духовеньство і сьвітскі люди разом. Пізнїйше стали мішати ся до вибору римскі цїсарі і їх наслїдники в тім праві всхідно-ґотицкі королї, а навіть присвоїли були собі право рішати, коли би при виборі не було потрібної більшости. Ще пізнїйше монархи не мішали ся до вибору, та й сьвітскі люди також не вибирали; вибирало лиш духовеньство, а сьвітскі люди заявляли лиш свою згоду на той вибір. Ще пізнїйше здобули собі були Нїмцї право на вплив при виборі Папи. Нїмецкий цїсар Отто I. взяв був від Римлян приреченє, що они не будуть вибирати Папи без его призволеня і згоди. Аж папа Николай II. (1058—1061) увільнив вибір папи з під впливу нїмецких цїсарів, а папа Александер III. (1159—1181) постановив, що папу мають вибирати лиш кардинали. Наконець папа Григорий постановив, що вибір папи має відбувати ся в замкненім місци, або що кардинали мають бути замкнені в однім місци доти, доки аж не виберуть папи. А до тої постанови ось як прийшло:

Вже при виборі Григория X. в італїяньскім містї Вітербо, де помер був его попередник папа Климентий IV., настала була незгода між кардиналами що-до вибору Папи, а префект того міста, Райнер Ґатто, замкнув був кардиналів в палатї, де Папа помер, щоби їх тим способом спонукати до прискореня вибору. Але й то не помогло, аж жителї міста зробили діру в даху, влїзли до палати, забрали кардиналам всю поживу і так змусили їх до скорого вибору. Якийсь Савеллї мусів тоді пильнувати кардиналів а потомок тої родини князь Кіджі (Chigi) має ще й нинї той привилей, що єсть

Буковини до Відня. В додатку тім суть заміщені зміни тариф стацийних для перевозу безріг до Відня Ст. Маркс і до Відня дворець північної зелізниці.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 15 липня. В заступстві Цісаря возьме участь в похороні бл. п. міністра Калляя вел. гофмайстер кн. Рудольф Ліхтенштайн.

Відень 15 липня. Др. Кербер виїздить дня 22 с. м. до Ішлю, де здасть Цісареви справу з положеня в монархії.

Рим 15 липня. Лікарі заявляють, що стан Папи безнадійний. Після їх висказу катастрофа може послідувати навіть в найблизших годинах.

Загреб 15 липня. Вчера о годині $1^{1}/_{2}$ в ночи експльодував динамітний набій на Капітульній площи. Набій підложено під двері дому, в котрім мешкає посол, крилошанин Матунчиц. Двері і всї шиби знищені. З людий нїхто не потерпів. Годину пізнїйше експльодувала друга бомба в пивници дому, де містить ся редакция часописи Narodni Nowiny, а вкінци на площи Зрінього третий набій, котрий також не зробив нїякої шкоди. Виновників вибухів доси не вислїджено.

Париж 15 липня. Вчера з нагоди республиканьского сьвята відбула ся велика войскова парада. По параді повертаючого президента Любета витала публика з одушевленем.

маршалком при конкляве і пильнує кардиналів підчас вибору.

Щоби на будуче вибір папи не опізняв ся, постановив Папа Григорий на ліоньскім соборі в 1274 р., що кардинали, коли зберуть ся до вибору Папи, мають бути замкнені. Від тої пори і то місце, де збирають ся кардинали і самі збори кардиналів називають ся з латиньска „конкляве.“ Дальше постановив той сам папа, що коли би до трох днів не прийшло до вибору, то по третім дни кардинали мають постити. Папа Пій IX. постановив дальше:

„Право вибору мають виключно лиш самі кардинали і нїяка сьвітска власть не має права мішати ся до вибору. Кардиналам вільно відложити вибір поза девятий день по смерти папи. Коли папа умре в Римі, то присутні в Римі кардинали мають зараз навіть перед відправленем панахиди і не чекаючи на неприсутних кардиналів, взяти під розвагу, чи вибори мають відбувати ся в місті, чи поза границями Італії. Постанова більшости присутних рішає. Коли би число присутних було о один більше як половина живучих кардиналів, то вибір папи може відбути ся на сих перших зборах. Папа Пій IX. бажає конче, щоби вибір відбув ся поза границями Італії. Коли би же вибір відбував ся в Римі або в якім иншім місті в Італії, то скоро би чи то якась публична власть, чи приватні люди нарушили як небудь чи то місце чи особи конкляве, особливо же коли би чиясь рука підняла ся на якогось кардинала або коли би єму замкнено приступ до місця вибору, треба збори виборні зараз розвязати і перенести їх в якесь безпечне місце поза Італією, навіть в такім случаю, коли би вже розпочало ся віддаванє голосів.

„Коли би Папа помер поза границями Італії, то вибір може відбувати ся на якім небудь місци в сьвіті, в конкляве або її без него, заким мине десять днів, не чекаючи на неприсутних, скоро лиш єсть подане число (один понад половину живучих). Коли би не зроблено конкляве, то не треба чекати на присутних кардиналів, котрі би з для недуги або з якоїсь иншої причини не могли явити ся в домі або в сали, де би відбували ся вибори“.

Дальше постановив Папа Пій IX., що на перших зборах виборчих треба всї повисші постанови подати до відомости а то в спосіб такий, щоби не було сумніву о їх правдивости, отже треба предложити один відписаний або друкований примірник сих постанов, провірений апостольским нотарем і заосмотрений печаткою одного пралата. Форми вибору Папа сей не змінив, отже вибір відбуває ся двома третинами більшости всїх присутних і тайними (замкненими) картками. О всїм, що відносить ся до вибору, або до розправ в конкляве або на місци вибору треба безусловно мовчати. Коли би пастали якісь сумніви що-до значіня і змісту сих постанов, то має остаточно рішати більшість вибраних кардиналів.

Через цїлий той час, коли апостольский престол опорожнений, не сьміють кардинали заводити нїяких нових постанов, хиба лиш в справі самого вибору, а то для того, щоби власть Папи не переходила на колеґію кардиналів, щоби тота колеґія не могла в нїякий спосіб розпоряджати правами апостольского престола і римскої церкви, та щоби колеґія лиш берегла і боронила тих прав, але не обмежала їх. Коли вибори будуть відбувати ся після тих постанов, то їх не можна оспорювати, а вибраний буде безусловно законним і правдивим Папою, намістником Христовим, наслїдником сьв. Петра і яко такого мусить єго признати вся церков і єго держати ся.

Отже після сих постанов має відбувати ся вибір нового Папи, а поки що роблять ся приготовленя до него а іменно приготовляють ся комнати і все, що стоїть в якій-небудь звязи з вибором. (Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потугор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11· –	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5 06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8 25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

*) Важний з днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).